

Győri Ítéltábla

Pf.I.20.186/2021/4.

A Győri Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (cím9; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd) által képviselt Felperes1 (cím2) I. r. és Felperes2 (Cím3) II. r. felperesnek, dr. Kovács Loránd ügyvéd (cím8) által képviselt Alperes1 (Cím1) alperes ellen jóhírnév megsértésének megállapítása iránti perében a Szombathely Törvényszék 2021. október 15. napján kelt 28.P.20.072/2021/10/III. számú ítélete ellen az alperes által 11. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbeezett rendelkezéseit azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az alperes felpereseknek mint együttes jogosultaknak köteles megfizetni 76.200 (Hetvenhatezer-kétszáz) Ft elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak 15 napon belül 38.100,- (Harmincnyolcezer-száz) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 96.000,- (Kilencvenhatezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] A felperesek politikusok, a párt1 tagjaiként a 2018. április 8-án tartott országgyűlési képviselő-választáson országgyűlési képviselő-jelöltként indultak.

[2] Az alperes által üzemeltetett www.internetesportall.hu. internetes portálon 2018. április 6-án „Százmillió villákban tengődnek a párt1 vezetők” címmel „Úgy tűnik, bőven jut név1 közvetlen vezérkarának a név2-féle milliárdokból” alcímmel cikk jelent meg a felperesekről.

[3] A cikk szerint „a hírportál2 sorozatot indít, amelyben napról-napra bemutatják, hogy a név1-név2 párt vezérkara olyan drága ingatlanokban lakik, amire az általuk lenézett, hétköznapi embereknek soha nem juthat pénzük. Közös ezekben a minimum 100 milliót érő ingatlanokban, hogy gondosan kifejeztették, eltüntették őket a parlamenti vagyonynyilatkozatból, strómanok, távolabbi rokonok, netán idős szülők nevére írták a méregdrága házakat. Ettől persze még ezekben a villákban élnek a párt1 vezérkar emberei, ez az állandó lakóhelyük ... név3 például cím10 gyönyörű villanegyedében húzza meg magát egy

hatalmas luxusingatlanban ... név³ is kitrúkközte, hogy a vagyonbevallásban még véletlenül se bukkanjon fel az akár 200 milliót is megérő házacska, papíron ugyanis csak egy helység³, 85 m²-es vityilló tulajdonosa. Hogy minden este ide, a helység¹ luxusvillába megy haza, azt nem kell tudnia az átlagembereknek.... A sorozat I. részének másik villalakója név⁴. Az ő vagyonbevallása tényleg olyan, mint a templom egeréé, nincs benne egyetlenegy árva ingatlan sem. Azt, hogy minden áldott este egy helység¹ luxusvillában hajtja álomra a fejét, szintén nem kell tudnia a név¹ által mosléknak és papucsállatkának becézett hétköznapi halandóknak. név⁴ nem aprózza el, a helység¹ hegyvidék legdrágább utcájában, a helység² kellős közepén birtokol egy akkora házat, hogy abban 100 millióért legfeljebb egy fürdőszobát kapni. Egy, a lap által felkért ingatlanszakértő alsó hangon úgy 800 millióra taksálta, de hozzátette, hogyha a ház mögötti kert is ennyire gyönyörű, akkor már 1 milliárd fölött van az értéke”.

[4] A cikkben említett helység¹ ingatlanok 1987. illetve 1992. évek óta a felperesek szüleinek tulajdonát képezik, soha nem álltak a felperesek tulajdonában.

[5] A közlés a hírportál² Média Kft. által kiadott hírportál².hu internetes sajtótermékben 2018. április 5. napján megjelent cikk tartalmi átvétele volt.

[6] A felperesek által sajtó-helyreigazítás iránt indított perben a Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.936/2018/5. számú jogerős ítéletével helyreigazítás közzétételére kötelezte a hírportál².hu szerkesztőségét és a hírportál² Média Kft-t., megállapítva, hogy valótlanul állították, miszerint a felperesek a cikkben szereplő képeken látható ingatlanokban laknak, továbbá az ingatlanok azért kerültek a felperesek szülei nevére, hogy azokat ne kelljen a vagyonyilatkozatukban feltüntetniük.

[7] A hírportál² az online kiadásban helyreigazítási kötelezettségének eleget tett, a www.internetesportál¹.hu portál azonban sem a helyreigazításra kötelezésről, sem a helyreigazításról nem tudósított.

[8] Az alperes a internetesportál³.hu. a internetesportál⁴hu, a internetesportál⁵.hu és a internetesportál⁶ hu internetes portálokon is közölte a perbelivel egyező tartalommal a sérelmezett cikket. E cikkek kapcsán a Győri Ítéltábla Pf.I.20.028/2020/6. számú és Pf.I.20.084/2020/5. számú, a Pécsi Ítéltábla Pf.VI.20.058/2020/4. ítéletében jogerősen megállapította, az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy valótlanul híresztelte róluk, százmilliós értékű ingatlanban laknak, azonban azokat szüleik, rokonaik nevére írták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük.

[9] A felperesek a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § d) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdés a) pontjára és a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére alapított keresetükben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy az általa üzemeltetett www.internetesportál¹.hu portálon 2018. április 6-án „Százmilliós villákban tengődnek a párt¹ vezetők” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte róluk, hogy százmilliós értékű ingatlanokban laknak, azonban azokat a szüleik, rokonaik nevére írták, hogy ne kelljen azokat a vagyon-nyilatkozataikban feltüntetniük.

[10] Kérték továbbá az alperes kötelezését személyenként 400.000,-Ft összegű sérelemdíj megfizetésére.

[11] Keresetüket azzal indokolták, hogy a cikk nem véleményt közölt, hanem olyan tényállításokat, amelyek valótlanok, és rájuk – közéleti szereplőkre – nézve súlyosan sértőek, mivel hitelességüket kérdőjelezzik meg, és a beléjük vetett közbizalmat a cím felett szerepeltetett korrupció szó miatt is képesek rombolni.

[12] Arra is hivatkoztak, hogy a hamis tényközlést a közszereplőknek sem kell tűrniük.

[13] Sérelmezték, hogy az alperes nem tisztázta a hivatkozott ingatlanok tulajdoni viszonyait, kontroll nélkül átvette az őket a vagyonyilatkozattételi kötelezettség megsértésével vádoló cikk tartalmát, és nem adott lehetőséget arra sem, hogy az újság felületén reagáljanak az őket ért vádakra, majd az átvett cikket érintő jogerős helyreigazításról sem tájékoztatott.

[14] A követelt sérelemdíj összegét arányban állónak ítélték az őket ért – köztudomású ténynek tekinthető – hátránnyal és az elkövetett jogsértés súlyával, utalva arra, hogy az alperes kifejezetten lejáratusuk szándékával, céltudatosan tette közzé a valótlan állításokat, annak tudatában, hogy azok nagy nyilvánosságot fognak kapni.

[15] Kérték, hogy a bíróság a sérelemdíj összegének megállapításakor legyen tekintettel annak magánjogi büntető funkciójára is.

[16] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[17] Arra hivatkozott, hogy csak utánközlője a cikknek, ezért a felelőssége alacsonyabb, mint az eredeti cikk közlőjéé. A cikk állításainak valótlanosságát nem, de sértő jellegét vitatta.

[18] Kérte annak figyelembevételét is, hogy a felperesek közszereplők, ezért a túrési kötelezettségük fokozott. Eltúlzottnak ítélte a sérelemdíj összegét is, azt a jogsértés megállapítása esetére felperesenként legfeljebb 200.000,-Ft-ban ismerte el.

[19] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy az általa üzemeltetett internetesportálhu portálon 2018. április 6-án „Százmilliós villában tengődnek a pártl vezetők” címmel megjelent cikkben valótlanul híresztelte róluk, hogy százmilliós értékű ingatlanban laknak, azonban azokat szüleik, rokonaik nevére írátták, hogy ne kelljen azokat a vagyonyilatkozataikban feltüntetniük.

[20] Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felpereseknek személyenként 400.000,-Ft sérelemdíjat, a „felperesnek” 76.200,-Ft perköltséget, valamint az adóhatóság felhívására 72.000,-Ft illetéket az államnak.

[21] Ítéletének indokolásában rögzítette, hogy az alperes az általa híresztelt tények valótlanságát nem, csak azok sértő jellegét vitatta.

[22] Az elsőfokú bíróság osztotta a felperesek azon álláspontját, hogy a korrupcióra utaló szövegkörnyezetben a vagyonyilatkozat-tételi kötelezettség megkerülésére vonatkozó, az országgyűlési választási kampány utolsó fázisában közzétett, széles nyilvánossághoz eljutott állítások sértik a felperesek jóhírnevét.

[23] Alaptalannak ítélte az alperesnek a közszereplő felperesek fokozott tűrési kötelezettségére utaló védekezését is, kifejtve, hogy bár a közszereplők személyével kapcsolatban a vélemény-nyilvánítás határai az átlagosnál tágabbak, az nem terjed ki a tudatosan valótlán tényállításokra vagy csúsztatásokra, így a személyét érintő valótlán és sértő tényállításokat a politikai közszereplő sem köteles eltűrni.

[24] Az is figyelembe vette, hogy a cikk közzététele során az alperes nem járt el jóhiszeműen, mert úgy vette át a hírportál2-től a cikk tartalmát, hogy nem utalt a bíróság jogerős helyreigazításra kötelező döntésére, és ő sem adott lehetőséget a felpereseknek arra, hogy reagáljanak az őket ért sértő tartalomra.

[25] Rámutatott arra is, hogy a másodközlő sajtószerv felelőssége nem kisebb az eredeti közlöénél.

[26] A fentiek alapján a Ptk. 2:51. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával megállapította a jogsértés megtörténtét.

[27] A Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján alaposnak találta a felperesek sérelemdíj iránti követelését is.

[28] A sérelemdíj mértékének meghatározásánál figyelemmel volt arra, hogy a jogsértést súlyosítja, hogy a valótlán tényállítás a 2018. évi országgyűlési választások utolsó szakaszában került közzétételre, továbbá, hogy az alperes a cikk valóságtartalmát nem ellenőrizte, és a közlés óta a jogsértést nem kompenzálta, holott arra, pl. helyreigazító közlemény önkéntes közzétételével lehetősége lett volna.

[29] Azt is értékelte, hogy a nyilvánvalóan lejárató céllal közölt cikk eljuthatott a széles nyilvánossághoz, alkalmas volt arra, hogy a közvélemény előtt visszatetszést keltsen, csökkentve ezzel a felperesek politikai hitelességét.

[30] A fenti körülményeket összességében értékelve megállapította, hogy a felperesek által igényelt sérelemdíj mértéke nem eltúlzott, az így tölti be a sérelemdíj többes funkcióját.

[31] Az ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben az ítélet megváltoztatásával elsődlegesen a sérelemdíj iránti kereset elutasítását, másodlagosan annak felperesenként 200.000,-Ft-ra történő leszállítását kérte.

[32] A másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg.

[33] Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság által a felperesek javára megállapított sérelemdíj rendkívül eltúlzott, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felpereseket ért sérelemmel, a felróhatóságával, és a hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is jelentősen meghaladja.

[34] Megismételte, hogy másodközlő volt, ezért a felróhatósága mérsékeltebb az elsőközlőhöz képest.

[35] Arra is hivatkozott, hogy a sérelmezett cikk nem a felperesek magánéletével, hanem közéleti tevékenységükkel foglalkozott, és e körben a közéletben betöltött szerepvállalásukra tekintettel a felperesek tűrési kötelezettsége különösen nagy.

[36] A felperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

[37] Tételesen vitatták az alperes fellebbezési indokait és arra is hivatkoztak, hogy az alperes a sérelemdíj mellőzésére, illetve csökkentésére irányuló kérelmével az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben hozott döntését támadja, a bizonyítékok felülmérlegelésének feltételei azonban nem állnak fenn, mert az elsőfokú bíróság a tényállást teljeskörűen feltárta, a bizonyítékokat okszerűen mérlegelte, és a megállapított tényekből az elsőfokú bíróságétól eltérő jogi következtetés nem vonható le.

[38] A fellebbezés nem alapos.

[39] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el, és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges és egyben elégséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen állapította meg, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

[40] Az alperes a fellebbezésében csak a sérelemdíjban marasztalását sérelmezte, és a másodfokú bíróság által gyakorolni kért felülbírálati jogkört a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjában jelölte meg, ezért az ítéltábla a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján kizárólag

a sérelemdíj mértékére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést bírálta felül, és ennek során kizárólag anyagi jogi felülbírálatot végzett, amelynek keretében csak azt vizsgálta, hogy a megállapított tényekből levonható-e az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés, van-e helye a megállapított tényeket másként minősíteni, illetve felülmérlegelhető-e az elsőfokú bíróságnak az anyagi jogszabályok szerinti mérlegelési jogkörben hozott döntése.

[41] Az elsőfokú bíróság által is idézett Ptk. 2:52. § (1) bekezdése alapján, akit személyiségi jogában megsértenek sérelemdíjat követelhet az őt ért nem vagyoni sérelemért. A (3) bekezdés szerint a sérelemdíj mértékét a bíróság az eset körülményeire – különösen a jogsértés súlyára, ismétlődő jellegére, a felróhatóság mértékére, a jogsértésnek a sértettre és környezetére gyakorolt hatására – tekintettel, egy összegben határozza meg.

[42] Arra helytállóan hivatkozott az alperes, hogy a felperesek közszereplők és ezért – egyes esetekben – ún. tūrésı kötelezettségük fokozott.

[43] A közszereplők személyével kapcsolatban ugyanis a véleménynyilvánítás határai az átlagosnál tágabbak: az Alkotmánybíróság határozatai szerint a szabad véleménynyilvánításhoz való jog a kifejtett véleményt annak érték és valóságtartalmától függetlenül védi, mert maga a véleménynyilvánítás lehetősége élvez alkotmányos védelmet. Amennyiben a bíróság egy-egy kitételt véleményként értékeli, nem vizsgálhatja annak érték- és valóságtartalmát. Az értékítéletre, az egyén személyes véleményére, a véleménynyilvánítási szabadság minden esetben kiterjed függetlenül attól, hogy a kifejtett vélemény értékes vagy értéktelen, igaz vagy hamis, érzelmeken vagy észérveken alapul.

[44] A szabad véleménynyilvánítás joga nem terjed ki azonban a tudatosan valótlán tényállításokra, vagy csúsztatásokra (az Alkotmánybíróság 36/1994. számú és 7/2014. számú határozatai). A személyét érintő, valótlán és sértő tényállításokat a politikai közszereplő sem köteles eltűrni (Kúria Pfv.IV.22.394/2017/7).

[45] Ezért az alperes, mivel valótlán és a felperesek jóhírnevét sértő tényeket – és nem véleményt – közölt a felperesekről, nem hivatkozhat alappal arra, hogy a felperesek közszereplők és ezt tűrni kötelesek.

[46] Az a tény, hogy az alperes más sajtóterméktől vette át a cikkek alapjául szolgáló tényállításokat, nem csökkenti felróhatósága súlyát, ezért ezen indokkal sem mentesülhet sérelemdíj fizetési kötelezettsége alól.

[47] A személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye azonban a sérelemdíj megítélése, mert a bíróságnak figyelembe kell vennie, hogy a Ptk személyiségi jogsértés felróhatóságtól független szankcióinak alkalmazása nem orvosolja-e megfelelően az érintett sérelmét. (pl. BH2016.241.)

[48] A perbeli esetben a jogsértő magatartás jellege, annak súlya, az alperes felróhatósága, az általa nem vitatott, valamint a köztudomású tények nem teszik indokolttá a sérelemdíj mellőzését, mert a jogsértés megállapítása önmagában nem alkalmas a felpereseket ért személyiségi jogi sérelem orvoslására.

[49] Nem indokolt a bizonyítékok felülmérlegelésével a sérelemdíj összegének leszállítása sem, mert az elsőfokú bíróság a sérelemdíj mértékének meghatározása tekintetében irányadó körülményeket a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében foglaltak alapján okszerűen értékelte: kellő súllyal vette figyelembe, hogy a honlapon közzétett cikk alkalmas volt arra, hogy a felperesek megítélését negatív irányban befolyásolja, hogy a jogsértés szándékos, sőt célzatos volt, továbbá, hogy az alperes az eredeti közléssel kapcsolatos helyreigazítás ellenére sem tájékoztatta olvasóit arról, hogy az általa átvett cikk valótlan tényállításokat tartalmaz. A sérelemdíj elsőfokú bíróság által megállapított összege alkalmas a jogintézmény preventív, reparatív és punitív rendeltetésének betöltésére is.

[50] Ezért az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[51] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része pontatlan: a szerint az alperes a „felperes” javára köteles az elsőfokú perköltség megfizetésére.

[52] A perben két felperes volt, és mindkettejük keresete eredményre vezetett. Mivel a felpereseket ugyanaz az ügyvédi iroda képviselte, a jogi képvisellel összefüggésben megállapított elsőfokú perköltség mindkettejüket illeti, jogosultságuk együttes.

[53] Miután az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 83. § (5) bekezdése alapján viselnie kell a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült költségeit, egyúttal köteles megfizetni a Pp. 102. § (1) bekezdése alapján az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46.§ (1) bekezdése szerinti fellebbezési illetéket, továbbá a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a felperesek Pp. 81. §-a szerint felszámított, a 32/2003 (VIII.22.) 3.§ (2) és (5) bekezdése alapján számított 30.000,-Ft + Áfa összegű másodfokú perköltségét.

Győr, 2022. február 10.

dr. Lezsák József sk.

a tanács elnöke

dr. Molnár Andrea sk.

előadó bíró

dr. Sarmon Hedvig sk.

bíró